

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1198

гр. София, 07.03.2012 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в
закрито заседание на 07.03.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

като разгледа дело номер **10646** по описа за **2011** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК).

Делото е образувано по жалба на Д. К. Д. от [населено място], срещу отказ на
председателя на Комисията за лечение в чужбина при министъра на здравеопазването,
обективиран в писмо изх. № 95–00-257/09 от 29.09.2011 г.

След като разгледа изпратената от Министерство на здравеопазването
административна преписка Административен съд София – град намира, че жалбата е
процесуално недопустима за разглеждане, по следните съображения.

С молба от 30.06.2011 г. (вх. № 95–00–252-09/30.06.2011 г.), адресирана до Комисията
за лечение в чужбина (КЛЧ) Д. К. Д. е поискал да бъде подпомогнат организационно и
финансово за навременно извършване на бъбречна трансплантация в чужбина. С
оспореното писмо изх. № 95–00-257/09 от 29.09.2011 г. , председателят на КЛЧ е
уведомил молителя, че заявлението му е било разгледано на заседание на КЛЧ от
01.09.2011 г. и на база становище на профилната комисия по трансплантология няма
основание да се даде ход на молбата за финансово подпомагане извършване на
трансплантация в чужбина.

Съгласно чл. 74 от действащия Правилник за прилагане на Закона за народното здраве
(понастоящем Закон за здравето) министърът на здравеопазването може да изпраща на
лечение в чужбина български граждани, за лечението на които в страната няма
достатъчно ефикасни средства, апаратура, методи за лечение и специалисти. За целта
министърът издава заповед, по предложение на Централната комисия за лечение в
чужбина (ЦКЛЧ), назначена от него. Следователно решенията (становищата) на тази
комисия представляват волеизявления по смисъла на чл. 21, ал. 5 АПК, които са част от
производството, свързано с издаване на крайния индивидуален административен акт –
заповедта на министъра на здравеопазването. Поради това, обжалваното писмо на
Комисията няма характер на индивидуален административен акт и не подлежи на

самостоятелен съдебен контрол за законосъобразност. На Комисията, като колективен орган, съставен от медицински специалисти е възложено извършване на преценка, съобразно представена медицинска документация, дали да предложи на министъра да издаде заповед за лечение в чужбина. Тази експертна преценка не може да бъде подлагана на съдебен контрол за законосъобразност. На контрол подлежи крайният акт – заповедта на министъра по чл. 74 ППЗНЗ (в този смисъл и определение № 10099/18.10.2006 г. на ВАС по адм.д. № 9401/2006 г.).

Наличието на годен за оспорване административен акт е процесуална предпоставка за допустимост на жалбата, от категорията на задължителните. Липсата на такъв акт е основание жалбата да бъде оставена без разглеждане, а образуваното съдебно производство да бъде прекратено.

Воден от горното и на основание чл. 159, т. 1 АПК Административен съд София – град, II отд., 36 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Д. К. Д. от [населено място], срещу отказ на председателя на Комисията за лечение в чужбина при министъра на здравеопазването, обективиран в писмо изх. № 95–00-257/09 от 29.09.2011 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 10646/2011 г по описа на АССГ, II отд., 36 състав.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд, в 7 – дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: